

този день, защото въспоменуваме едно велико събитіе отъ земния животъ на Спасителя.

Иисусъ Христосъ поучавалъ народа, правялъ чудеса; скоро са расчула мълава за чудныгъ дѣла на Иисуса между Іудеитъ. Когато Иисусъ съсъ ученицитъ си отхождалъ въ градъ Іерусалимъ, столицата на Іудея, тогасъ голѣма тълпа народъ го обиколила, като съкы желаялъ да види Тогози, който е направилъ толкози чудеса. Иисусъ Христосъ повикалъ при Него Си двама отъ ученицитъ си и имъ заповѣдалъ да идѣтъ въ ближнето село и да отвържѣтъ и му доведѣтъ отъ тамъ онуй магаренце на което никой отъ человекытъ ёще не былъ възсѣдалъ. Иисусъ Христосъ като Богъ былъ *всевѣдущъ*, и зарадъ туй знаялъ, че ученицитъ ще намѣрѣтъ въ селото таквози магаренце свързано наедно съ магарицата; тѣй и разеснилъ Иисусъ туй на ученицитъ Си. Ученицитъ, като влѣзли въ селото, наистина намѣрили магаренцето и магарицата, за които имъ казвалъ Иисусъ. Тѣ ги отвързали, довели магарицата и магаренцето при Иисуса, намѣтали на магаренцето дрехытъ си и турнали на него Божественныя Учитель. Тѣй възсѣдналъ на магаренцето забиколень отъ множеството на народа, който съ голѣмъ въсторгъ Го привѣтствуваше, зель да приближава Иисусъ къмъ Іерусалимъ. Мнозина отъ народа, като желаяли да почетѣтъ Иисуса, рѣжали прѣчки отъ дръветата и постилали съсъ тѣхъ пѣтя на Иисуса; други си събличали отъ дрехытъ и ги хвърляли подъ краката на магаренцето, на което тържественно въздѣлъ Иисусъ. Въ града множество на народа са уголѣмили и сичкытъ съ въсторгъ и изумѣванье гледали на сына на скромныя дърводѣлецъ, комуто было дадено да извърши тол-